

indtjening, har flertallet fundet det rimeligt, at beløbene reguleres på grundlag af lønudviklingen.

Mindretallets hovedsynspunkter og forslag

Mindretallet kan ikke tilslutte sig udvalgsflertallets lovudkast. Gennemførelsen i praksis af lovudkastets regler vil efter mindretallets opfattelse støde på uovervindelige vanskeligheder, fordi det ikke er muligt at opstille beregningsforudsætninger, som tillader en rimelig sikker fastsættelse af det faktiske individuelle tab. Kombinationen af muligheden for individuel tabsberegning og standarderstatninger finder mindretallet uheldig, idet man ved kombinationen må acceptere de ulemper, der er ved begge former, uden at opnå de fordele, der ligger i et system med standarderstatninger. Mindretallet nævner, at den teoretiske grundregel i erstatningsretten er, at skadelidtes fulde individuelle tab erstattes, men at det imidlertid må erkendes, at enhver beregning af det individuelle tab, som følger af personskaade, navnlig alvorlig personskaade, nødvendigvis må bygge på en række væsentlige forudsætninger om forholdene i fremtiden og om det liv, skadelidte ville have fået, hvis skaden ikke var sket. Mindretallet finder, at den hidtidige retspraksis er udtryk for en realistisk erkendelse af det menneskeligt umulige i at foretage en egentlig individuel beregning af det lidte tab i en fremtidig periode, som ikke er ganske kort. En lovgivning i overensstemmelse med flertallets udkast vil efter mindretallets opfattelse derfor give anledning til betydelig retsusikkerhed og uigennemskuelighed i en lang årrække. En forhøjelse af det nuværende erstatningsniveau på et klart og tydeligt grundlag kan efter mindretallets opfattelse ske ved dets lovforslag.

I sit lovforslag har mindretallet foretaget en opdeling af erstatningen på samme måde som flertallet. Man har således foreslået en opsplittning af erstatningen for varige personskader i mængodtgørelse og erstatning for tab af erhvervsevne, men i modsætning til flertallets forslag foreslås det at bevare den hidtidige retspraksis, der kun i særlige tilfælde har foretaget en vis individuel bedømmelse, men har afstået fra at fastsætte helt individuelle erstatningsbeløb.

De regler, som mindretallet har foreslået om godtgørelse for varigt mén, svarer stort set til de af flertallet foreslåede regler.

Erhvervsevnetabserstatningen skal efter mindretallets forslag fastsættes på grundlag af mængraden, men dog med mulighed for fravigelse i særlige tilfælde.

Mindretallet foreslår en regulering af erstatningerne på samme måde som foreslået af flertallet. Mindretallet tager afstand fra flertallets forslag om i erstatningen at fradrage en række af de ydelser, som skadelidte modtager fra anden side i anledning af tilskadekomsten. Man er bl.a. uenige i forslaget om at fradrage ydelser af privat karakter, da dette forslag efter mindretallets opfattelse formindsker incitamentet til selv at sikre sig mod ulykker bl.a. ved tegning af private forsikringer.

2.2. Betænkning nr. 829/1978 om lempelse af erstatningsansvar m.v. (Betænkning II).

Erstatningslovudvalget har i betænkning II i samarbejde med tilsvarende udvalg i Norge og Sverige overvejet bestemmelser om lempelse (nedsættelse eller bortfald) af erstatningsansvar, erstatning forvoldt af flere samt virkningerne af skadelidtes medvirken til skaden (egen skyld). Disse emner har hidtil ikke i dansk ret været reguleret ved almindelige lovbestemmelser, men reglernes indhold har været fastlagt gennem domstolenes praksis.

Lempelsesregler

Spørgsmålet om lempelse af erstatningsansvar behandles i betænkningen side 7-28, side 32-33 og side 36-38. Udvalget nævner, at det er den almindelige hovedregel i dansk ret, at den, der er ansvarlig for en skade, skal erstatte skadelidtes fulde økonomiske tab uanset dets størrelse. Det fremhæves, at selv en ringe uagtsomhed navnlig i nutidens komplicerede samfund kan føre til et erstatningsansvar, som ikke står i rimeligt forhold til skadevolderens skyld eller til hans økonomiske formåen. Allerede i gældende ret er der dog regler, som i visse særlige tilfælde giver mulighed for at lempe ansvaret. Yderligere lempelsesregler er foreslået i de betænkninger, der er fremkommet som et resultat af det nordiske samarbejde på erstatningsrettens område. De foreslåede lempelsesregler er blevet gennemført i de andre nordiske lande.

Udvalget mener, at der er behov for at kunne se bort fra eller lempe erstatningsansvar i videre omfang end efter gældende ret. Ved udformningen af regler herom må man imidlertid også tage hensyn til den skadelidtes interesse i at få sit tab dækket. Der er derfor en afgørende forskel mellem de tilfælde, hvor erstatningskravet tilkommer den skadelidte selv, og de tilfælde, hvor skadelidtes tab helt eller delvis dækkes af ydelser fra anden side - forsikring ved tingsskade m.v., sociale ydelser og ydelser fra arbejdsgiver ved personskaade - således